

Vatikaani—Moskova 24/7

Kolme kertomusta ja jorinaa

MATTI PAASIO

Merde @ Dizu/fiki

Copyright © 2017 Matti Paasio & Merde @ Dieu

ISBN-13: 978-1548913076

ISBN-10: 1548913073

Esipuheen lastuja ja luonnoksia muihinkin teksteihin on ilmestynyt kustantajan blogissa *Rain in Homs*—<https://krrrmay.blogspot.fi>

Kirjasta on saatavilla kaksi vaihtoehtoista versiota, Ajatko aktivistiksi ja No Teppo? Käsillä on noiden pimeänäkölaitteiden ultra-hi-tech-versio. Valmistaja ei enää tue vanhojen vehkeiden käyttöjärjestelmää.

@mspaaz

Catalle

Sisällys

Madridin kalifi	9
Lukevat miehet	13
<i>Picasso, Hemingway, Trump</i>	37
Kadonnut löytyi aavekaupungista	39
Luonnosvihko	43
<i>Tervetuloa</i>	93
Sodan päivä	95
Kiitokset	113
Kirjoittajasta	115

Madridin kalifi

Mutta missä on TT?

MIKSI JEPPE lähtee Syyriaan?

Hän ei voi muuten uskoa, että humanitääri tappaa. Hänen on nähtävä itse.

Älä tee sitä, mainos varoittaa. Tossukauppias lainaa kuolemaantuomitun viimeisiä sanoja vain sävyttääkseen. Gary Gilmore seisoj teloituskomppanian edessä kuset ja paskat housuissa. Sen salaaminen söi aika lailla uhoa ja suitsuketta. Sanoma oli päinvastainen, on yhä, edelleen. Saako esittää toiveita? Armoa ja lempeä tänä ehtona, kiitos.

Mutta maailmalta kuuluu kummia. Maineikas kultainen vasikka, LSD-guru Timothy Leary kehotti hankin heittämään sikseen. Mykkyys pois, nupit kaakkoon ja kannat kattoon, Leary komensi.

Riistäjä ja anti-imperialisti sanovat samaa! Missä on apostoli Miettinen, missä Chomsky? Jotain hämää on tekeillä, mutta Mahdi ja tämän torvi viis veisaavat, ovat vaiti, hylänneet meitin. Tässä haiskahtaa viides kolonna, vallankaappaus, virkakauteni eka noitavaino – ellei näin ole, lupaan liittyä raamattupiiriin. En mene moskeijaan. Tästä maasta heitettiin muslimit mereen vuonna 1492. Lapsi meni pesuveden mukana, voidaan varmaan ottaa uusiksi siitä huolimatta. Jos Jihadi-John nousisi kuolleista ja näyttäytyisi täällä, hän ei olisi kauaa yksin. Pian olisi ainakin kuusi Jussia: raajat, torso ja pää. Marttyyristä riittäisi vetonaulaksi usealle paikkakunnalle.

Sateenkaarilippu on korvannut Bandera de Españan.

Aiot aktivistiksi. Oletan niin, muuten et hyörisi metron sisäänkäynnin edessä, kiusaisi ihmisiä. Miten lypsää elävää aatetta? Siinäpä pulma, mutta aktivisti ei aatetta kaipaa. Katso nyt Terry Robbinsia – mitä jäi jälkeen? Pala nahkaa, ei muuta.¹ Eikä aate riitä mihinkään enää. Lisäksi on oltava Delfoin oraakkeli, nykyajan Nostradada, täytyy osata ennustaa ja vieläpä oikein.

Ennustaa mitä? Kenen pussiin kiukkusi pelaa, sano se. Kuka käärii toimistasi välilliset, kuka välittömät voitot? Et tiedä? Ylläri! Mitä jos menisit itseesi, tekisit vähän tutkimustyötä siellä. Haetko huomiota vai oikeinko tosissaan vaadit maailman taipuvan tahtoosi?

Otetaan esimerkki: 1970-luvun amerikkalaiset... anarkistit? Ei, tarkoitan punakhmerien läntistä lohkoa, jengiä joiden kuppikunnilla oli jännät nimet, kuten Symbioosalainen (jep) vapautusarmeija ja Säämies. Niiden jäsenet räjäyttivät pommeja ja murhasivat koska – no hei, olivat niin yksin. He kaipasivat kuulijaa, toivoivat että joku jossain ottaisi heidätkin vakavasti. Siksi he sylkivät julkilausumiaan iskujen jälkeen, niitä ennen ja vaikkei iskusta ollut hajuakaan, kuin uhmaikäinen tulostin.

Uran käännettyä laskuun tietyt Säämiehen jäsenet (Suomen-vieras Bill Ayers ja tämän myötäilijät) totesivat itsekkin, että pomminheittely oli pelkkä PR-temppu. Iskujen tavoitteena oli kiinnittää kansakunnan huomio itse asiaan, porukan kirjallisiin harjoitelmiin, teksteihin. Mitäkö niissä sanottiin? Sitä samaa, mollattiin poliisia ja armeijaa. Jos aihe kiinnostaa, löydät kaiken tietämisen arvoisen Bryan Burrough'n ensyklopediasta *Days of Rage*.

¹ Tässä viitataan onnettomuuteen, jossa rakenteilla oleva pommi räjähti käytännössä Robbinsin syliin Manhattanin Greenwich Villagessä. Kaksi muutakin Säämiehen jäsentä kuoli. Nelikerroksinen talo lakosi. Dustin Hoffman säikähti.

Kun väkivalta kerran oli mainosta, olisiko iskut voitu jossain vaiheessa lopettaa? Kun Säämiehen brändi tunnettiin kautta maan, koittiko silloin rauha? Ei koittanut. Näet väkivallan syyt, ne olivat yhä läsnä. Vietnamin sota jatkui, rasismi ei ollut mennyt mihinkään. Pommit pitivät asiaa esillä. Pommit rytmittivät ryhmän hapuilevaa lausetta kuin tosi iso tamburiini. Ja mitä mainoskanavaan tulee, terrorismi toi teksteille tuhatverroin näkyvyyttä ja kuuluvuutta verrattuna perinteisiin hiljaisen tiedon väyliin, mielenosoituksiin, haastatteluihin ja orgioihin. Jos internet panisi hyvän kiertämään, ketä se kiinnostaisi?

Ei ketään. Aivan. Edeltävästä nousee kaksi kysymystä. (1) Olivatko ”hervittävät huussin räjäyttäjät” – kuten FBI:n lempinimi säänaishille ja herroille kuului – lauma harrastajakirjoittajia, jotka olivat vain eksyneet ja pahasti? (2) Miten on itsesi laita? Haluatko kirjailijaksi?

Tässä tulevat vastaukset: (1) kyllä ja (2) mistä minä tiedän?

Jos vastaat myöntävästi, jos haikaillet *tekijäksi*, saanko pyytää, lopeta heti. Ei maksa vaivaa, usko pois. Kuin kalteria viilaisit. Siihen asti kun sanataiteessa järjestetään jotain X-Factoria muistuttavaa, Schrödingerin kissa vieköön, pitäkööt paskansa ja syökööt sen myös.

Metrossa tuli luurangonlaiha tyyppi naisensa kanssa kerjäämään. Ukko messusi jotain espanjaksi ja täyttää kurkkua, erotin ainoastaan sanan *hueso*. Tämä sen jälkeen kun oli nähty *Guernica* ja Atochan asema.

Ukon esitys lemusi punkulle. Siitä tiesi todistavansa kirjallisuutta.

Jos haluat tähdeksi keinolla millä hyvänsä, terrorismi on ihan varteenotettava koulutuspolku. Ajattele vaikka Bostonin maratonin pommi-iskujen toista tekijää Dzhokhar Tsarnajevia. Hänestä mankeloitiin seksisymbolia entisen alakulttuurin, nykyisen valtavirran äänenkannattajassa. Toistaiseksi eloonjäänyt terroristi komeili *Rolling Stonen* kannessa kuin kuumen uusi poptähti. Jaharin maailma, siinä luki.²

Maailma oli hänen. Koneisto oli puolensa valinnut.

Atochan asemarakennuksen sisällä kasvoi viidakko, luulin että muistomerkki vuoden 2004 iskun uhreille, siinä meni 191 siviiliä ja yksi poliisi. Erehdyin jälleen. Muistomerkki sijaitsi liikenneympyrässä. Se oli lasinen lieriö, jonka lähelle en uskaltanut yrittää. Palasimme Gran Vialle, eikä tarvinnut edes väistää yhtään Hemingway-maamerkkiä.

Madridin terrori-iskusta, joka tunnetaan lyhenteellä M-11, löytyy pitkää proosaa tuskin lainkaan. Salaliittoteoriat sen sijaan rehottavat. Ne ovat novellistin heiniä. Pidä hauskaa, Petteri!

Sen verran voin ohjeistaa, että isku tehtiin parlamenttivaalien alla. Lasilieriö voitaisiin vihkiä uudestaan, omistaa sosialismin uhreille. Ja höpsis! Kaikki käyttävät tätä kansaa hyväkseen ja haukkuvat huoraksi päälle. Itse etsin Alhambrastakin Jim Morrisonin jalanjälkiä.

Moisten hengen monumenttien kynnyksellä kun asiaa ajattelee, on ihme, että suuri enemmistö jää kotiin illan elokuvan ja bulimian tai turvaseksin pariin – kun voisi osallistua! Vaikka eivät kai kaikki voi olla tähtiä. Jonkun täytyy palvoa ja kantaa kaunaa. Muuten ei olisi demokratiaa eikä käytäisi kunnon keskustelua. Muuten emme saisi riemuja täysin rinnoin toisen epäonnesta.

Vahingonilo on sivistyksen selkäranka.

Sitä saamme lisää erätauolla. Nyt asiaan.

² Jahar on DT:n etunimen jenkkiversio, à la JJ... Jacobs.

